

عنوان مقاله:

بررسی اثر اکسین و اسید جیبرلیک در افزایش راندمان پیوند وصله ای در تعدادی از ارقام گردو (*Juglans regia*)

محل انتشار:

مجله علوم باغبانی، دوره 24، شماره 1 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

محی الدین پیرخضری - موسسه تحقیقات علوم باغبانی کشور

داراب حسنی

اصغر سلیمانی

خلاصه مقاله:

چکیده گردو یکی از مهمترین محصولات خشکباری کشور است. در حال حاضر اکثر باغات موجود بذری بوده و از تنوع بالایی برخوردار هستند. به منظور ایجاد باغات یکنواخت و افزایش کمی و کیفی محصول، پیوند جوانه بعنوان مناسبترین روش تکثیر غیر جنسی در کشور هنوز با مشکلات فنی و اجرایی مواجه می باشد. با وجود درصد قابل توجه گیرایی اولیه پیوند وصله ای، درصد موفقیت تولید نهال بسیار پایین است. در این پژوهش اثر هورمونهای اکسین و جیبرلین در چهار رقم و یک ژنوتیپ گردو در افزایش باز شدن جوانه ها و کاهش جوانه های خشک و راکد مورد بررسی قرار گرفت. تجزیه و تحلیل نتایج اختلاف معنی داری را در افزایش درصد گیرایی کل، جوانه های سبز شده و کاهش جوانه های خشک و راکد در تیمارهای هورمونی نشان داد. اختلاف بین ارقام نیز از این نظر معنی دار بود. مقایسه میانگین ها نشان داد که ایندول استیک اسید (۵۰ ppm) با ۵۶٪ درمقایسه با شاهد با ۲۶٪ بیشترین اثر را در درصد جوانه های باز شده داشته است. سایر تیمارهای هورمونی نیز حداقل ۲۰٪ جوانه های باز شده را افزایش دادند. در بین ارقام نیز، بیشترین درصد پیوند های رشد کرده مربوط به چندلر (۵۸٪) و کمترین مقدار مربوط (۲۶٪) Z۶۳ بود. اثر متقابل تیمار هورمونی در رقم نیز در درصد جوانه های راکد، درصد سبز شدن جوانه ها و قطر شاخه معنی دار گردید. اثر متقابل تیمار در رقم برای درصد جوانه سبز شده نشان داد که در رقم چندلر بهترین تیمار هورمونی GA۱۰۰ و IBA ۵۰ بوده است در حالیکه در رقم پدرو تیمار هورمونی IBA ۵۰ و در ژنوتیپ Z۶۳ تیمار هورمونی IBA ۱۰۰ بهترین نتیجه را داده است. این آزمایش نشان داد که کاربرد اکسین و اسید جیبرلیک میتواند بخشی از مشکلات مربوط به تولید نهال گردو پیوندی در کشور را مرتفع نماید. واژه های کلیدی: *Juglans regia* L.، تکثیر رویشی، تیمار هورمونی، پیوند وصله ای، ارقام گردو

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1416621>

